

Βρισκόμαστε μόλις μια ανάσα μακριά από τη μεγάλη γιορτή των Χριστουγέννων. Μία γιορτή, συγκινησιακά φορτισμένη που κάνει πιο έντονη την μοναξιά και την απουσία αλλά ταυτόχρονα προσθέτει μια πίεση για να περάσουμε όλοι καλά και να φωνίσουμε πράγματα που χρειαζόμαστε ή που δεν χρειαζόμαστε. Επισκέψεις, δώρα, αγκαλιές και χαμόγελα που τις περισσότερες φορές είναι πλαστά και τυπικά!

Πολλοί είναι εκείνοι που θα περάσουν τις γιορτές με μόνη συντροφιά την τηλεόραση. Πολλοί είναι εκείνοι που οι οικογένειες ζούνε χώρια. Άλλοι πάλι έχουν χωρίσει πρόσφατα. Άλλοι έχουν χάσει από τη ζωή πρόσωπα αγαπημένα... Και σε όλους αυτούς τους ανθρώπους είναι σίγουρο ότι η μοναξιά θα κάνει και πάλι την εμφάνισή της βρίσκοντας την πόρτα της δυστυχισμένης καρδιάς τους ανοιχτή!

Η μοναξιά των Χριστουγέννων κάνει την επίσκεψη σε όλα τα σπίτια. Δεν την βλέπουν όλοι αλλά μόνο εκείνοι που πραγματικά την χρειάζονται. Δεν θα παραμείνει στα σπίτια όπου επικρατεί η ευτυχία, η χαρά, το χαμόγελο... Άλλα σε αυτούς που αυτές τις μέρες αφήνουν το χειμάρρο της ψυχής για τα αμέτρητα "γιατί" να ξεχυθεί και απλά αγκαλιάζουν τη μοναξιά τους που με το ψύχος της παγώνει κάθε γωνιά της ψυχής...

Την έχω αισθανθεί αυτή τη μοναξιά και κάθε χρόνο πίστευα ότι θα μπορούσα να την νικήσω. Κάθε χρόνο όμως τέτοια η εποχή η καρδιά φαίνεται να παγώνει. Η παλιά παγωνία δεν έχει φύγει τελείως. Βρίσκεται κρυμμένη και καιροφυλαχτεί να